

Pan Robert Kvaček se narodil 5. července 1932 ve vesnici Dvorce u Jičína. Patří k našim nejvýznamnějším historikům a také je celý život vášnivým sportovcem. Když mu byly čtyři roky, přestěhovala se rodina do Jičína, do ulice, kde žije dodnes. Jeho tatínek pracoval jako řidič autobusu a maminka byla v domácnosti. Jeden z příběhů z dětství, které nám vyprávěl, by se určitě mohl stát námětem pro knihu nebo film. Za vším byl krysí jed.

„Ten krysí jed nás zasáhl tak, že byly dny posvícení, v říjnu čtyřicet tři a známí mého tatínka přijeli na posvícení, nikdy tady nebyli, z Lomnice nad Popelkou, kam tatínek jezdil tím autobusem. A přivezli s sebou věnečky.“

Pan profesor předeslal, že přežil svou smrt, že už pro něj byl vykopán hrob, ale nedokázali jsme si představit, jakou roli krysí jed hrál a jak se mohl dostat do jídla. Proč by chtěl někdo trávit malého kluka?

„A ten cukrář v Lomnici, protože nebyla vajíčka, ale měl nějaké náhražky, tak se zmýlil, Nasypal tam krysí jed. Měl totiž v té místnosti, kde měl hotové výrobky, tak tam měl balíčky s krysím jedem a tam to nasypal.“

V dnešní době je nemyslitelné, že by se něco podobného mohlo stát. Ale válka s sebou nese nejen utrpení na frontě, postižení jsou i obyčejní lidé. I základní potraviny byly nedostatkovým zbožím, místo másla, šlehačky, vajec se používaly náhražky.

„My jsme to snědli, já jsem šel ještě na fotbal, Jičín hrál s RESPO Kutná Hora, s Kutnou Horou. 5:3 vyhrál, pamatuju se. Ale bylo mně blbě. Přišel jsem sem a jako tady po té stěně jsem lez. Já jsem měl takovou horečku už. A to už tady bratr nebyl, toho už ho odvezli.“

Diagnóza zněla otrava masem, ale maminka věděla, že ta je vyloučená! V době války jediným masem bylo králičí, jejich domácí. Ale nikdo její protesty neposlouchal. Však se také špatná diagnóza stala osudnou bratrovi pana Kvačka.

„U otravy masem se nesmíte napít. U otravy krysím jedem musíte.... Protože úplně vyschnete vevnitř. To zase musíte pít hodně. Nám pít zakázali. Odvezli nás do špitálu, každého do jiné místnosti a hlídaly nás sestry, abysme se nenapili. Dodnes vidím to modré světlo....a sestra, která sedí u postele. Jenže ta to nevydržela celou noc a já jsem jí utek' a napil jsem se. Jenom přímo z vodovodu. A těch pár pitomejch doušků mi zachránilo život.“

Když se probral z bezvědomí, jeho první myšlenka patřila kupodivu sportu. Otázku: „Jak dopadla Sparta v Jihlavě?“ by asi čekal málokdo. Je fajn, když víte, že člověk, který převzal z rukou prezidenta Václava Havla titul profesora, je tak lidský a nám tak blízký. A to nemusíte být spartán.

Vypracovali žáci 4. ZŠ Železnická Vojtěch Ježek, Hana Vagenknechtová, Adam Kozák, Natálie Spurná, Tereza Šindlářová